

sidste halve Aar kunde faa det bedst mulige Udbytte af Undervisningen, med andre Ord, at Konfirmationsforberedelsen skulde gribe saa lidt ind i Undervisningen som muligt. Jeg maa her henvende mig til den højtærede Kultusminister, som vistnok har misforstaaet mine Udtalelser noget, idet den højtærede Kultusminister gik ud fra, at jeg skulde have ment, at Konfirmationen og Udskrivningen af Skolen var knyttede sammen. Jeg betonedede tværtimod udtrykkeligt, at Skolen her var befriet fra et Afhængighedsforhold til Kirken, og at Skolen nødtigt igen skulde sættes ind i dette Afhængighedsforhold. Jeg omtalte, at Præsterne adskillige Steder, navnlig i Byerne, henlægger Konfirmationsforberedelsen til en Tid, hvor den kommer i Strid med Skoleundervisningen; og at det er saaledes, har den højtærede Kultusminister faaet Bekræftelse paa ved den Udtalelse, som faldt fra det ærede Medlem fra Kolding. Den højtærede Kultusminister henviste saa til, at man kunde faa dette Forhold ordnet ifølge et Cirkulære af 20. November 1906 og en Anordning af 1. Februar 1909. Disse to Bestemmelser kender jeg meget godt; men i dem findes der ikke, saaledes som Ministeren udtrykte sig, strenge og bestemte Regler at gaa efter. Disse Bestemmelser er holdte i saa overordentlig vage Udtryk og lægger saa megen Magt i Præsternes Hænder, at det er rigtigt, som jeg sagde forleden Dag, at Præsterne faktisk har Ret til at lægge Konfirmationsforberedelsen i Undervisningstiden. Der staar i Cirkulæret af 1906, at det som Regel ikke vil kunne undgaas, at Konfirmationsforberedelsen kan komme til at foregaa i Undervisningstiden i Heldagskolerne i Byerne. I Anordningen af 1909 er man kommet noget videre, idet man der siger: „Hvis det er nødvendigt, at Konfirmationsforberedelsen sker i Undervisningstiden . . .“, men der staar ingen Steder noget om, at den skal foregaa udenfor Skoletiden, og det er det, Skolen længes efter. Den længes ikke efter vage Bestemmelser, men efter et bestemt Forbud imod, at Konfirmationsforberedelsen griber hindrende ind i Skolens Gerning.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Laursen: Jeg skal blot bemærke, at naar det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Stilling) vil fralægge sig, at han vilde tale nedsættende om andres

Arbejde, skal jeg blot henvise til hans sidste Ord, der viser, at han stiller Konfirmationsforberedelsen under Skolens Gerning, medens jeg vil have dem sat paa lige Fod.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Nej, der laa absolut ikke noget nedsættende i min Udtalelse. Jeg vil kun sætte enhver Ting paa sin rette Plads.

Pinstrup: Jeg vil gerne først med et Par Ord henlede det kommende Finansudvalgs Opmærksomhed paa et Andragende, som jeg har indbragt fra Fredsinvalid Laurits Peter Larsen af Lem ved Hjalstrup. Denne Mand er anbefalet mig som en hæderlig og ædruelig Mand, der er kommet saaledes til Skade i Militærtjenesten, da han aftjente sin Værnepligt, at han nu er fuldkommen arbejdsudygtig. Han har et lille Landbrug; men da han slet ikke selv kan gøre Arbejdet, gaar det Aar for Aar tilbage for ham, og han mener, at han maa sælge sit Hjem og komme til at ligge det offentlige til Byrde. Han har søgt om Forhøjelse af sin Understøttelse hos Finansministeriet, men den er nægtet ham; derfor er han nu kommet til Rigsdagen, og jeg vil gerne anbefale dette hans Andragende paa det bedste.

Den højtærede Landbrugsminister, som jeg henvendte mig til med Anmodning om, at han vilde undersøge Forholdet vedrørende Ødelæggelsen af vore Moser og eventuelt fremsætte Lovforslag for at hindre saadan Ødelæggelse, svarede mig, at han ikke havde noget imod, at der forelægges Lovforslag i den Retning. Det var et noget valent Svar. Men det er maaske kun et noget uheldigt Udtryk for Ministerens Mening. Thi min Forventning var ganske vist den, at den højtærede Landbrugsminister, Regeringen i det hele taget, vilde tage Sagen op til Undersøgelse og fremsætte et Lovforslag for at afværge, at vore Moser ødelægges, saaledes som jeg har omtalt det før og navnlig udførlig omtalte det i Fjor. — Samme Minister svarede paa mit Spørgsmaal, om vi kunde vente en Fæsteafsløsningslov, at der ikke vilde fremkomme noget Lovforslag derom. Dog sagde han, at det ikke var, fordi han og Justitsministeren var uenige om det Spørgsmaal. Han erkendte ganske vist, at de var uenige, thi medens Justitsministeren vilde have Fæste afløst til at gaa over